

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر سطوح مختلف جلبک اسپیرولینا پلاتنسیس بر برخی صفات تولیدی و تولید مثلی در زنبور عسل (Apis Mellifera)

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

رامین قشلاق رحیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

مختار غفاری - استادیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

مهدی مخبر - استادیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

زنبور عسل برای ادامه حیات، فعالیت و رشد و نمو نیاز به کربوهیدرات ها، پروتئین ها، چربی ها، ویتامین ها، و مواد معدنی دارند. نیاز کلنی و هریک از زنبور ها به پروتئین، به ارزش غذایی پروتئینی و منشا آن بستگی دارد. زنبوران عسل از این مواد بیشتر در ساختمان ماهیچه ها، غدد و ترشحات آنها، و بافت های دیگر استفاده می کنند. میزان پروتئین در هنگام تولد به وجود مواد غذایی از خارج از کندو و فصل پرستاری بستگی دارد. در این آزمایش اثر تغذیه جابک اسپیرولینا پلاتنسیس بر افزایش جمعیت کلنی و افزایش تولید عسل کلنی های زنبور عسل مورد بررسی قرار گرفت، به همین منظور آزمایشی در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تیمار و چهار تکرار انجام گرفت. در این آزمایش کلنی های استفاده شده از نظر جمعیت و ملکه همسن خواهری، یکسان سازی شدند. تیمارهای آزمایشی شامل گروه شاهد (تغذیه با شربت شکر) و شربت شکر مکمل سازی شده با سه سطح از جلبک اسپیرولینا پلاتنسیس (2؛ 1gr و 3) بودند. این آزمایش در مرداد ماه (زمان کمبود گرده) انجام گرفت. در این آزمایش کلنی ها 15 بار (هر سه روز یکبار) و هر بار با یک لیتر شربت شکر تغذیه شدند. داده های جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار SAS مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند. نتایج حاصل از آنالیز آماری نشان می دهد که بین تیمارها (سطوح مختلف جلبک اسپیرولینا پلاتنسیس) از نظر افزایش جمعیت و تولید عسل تفاوت معنی داری وجود دارد ($p=0/05$). بیشترین میزان افزایش جمعیت مربوط به تیمار 3 گرم جلبک اسپیرولین (6/5 قاب) می باشد و کمترین میزان افزایش جمعیت مربوط به تیمار شاهد (4/5 قاب) بود. بیشترین مقدار تولید عسل مربوط به تیمار 2 گرم اسپیرولینا (7/465) و 3 گرم اسپیرولینا (7/687) می باشد که از نظر آماری اختلاف معنی داری بین آنها وجود ندارد و کمترین مقدار را تیمار شاهد (فاقد اسپیرولینا) و تیمار 1 گرم اسپیرولینا را دارند. لذا از نتایج فوق می توان 2 گرم اسپیرولینا را برای افزایش جمعیت و تولید عسل در مواقع کمبود گرده در شربت شکر توصیه کرد.

کلمات کلیدی:

زنبور عسل، افزایش جمعیت، افزایش تولید، اسپیرولینا پلاتنسیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/972391>

